

شاهد (فقه)

در فقه شاهد گواه را گویند.

فهرست مندرجات

[۱ - توضیح اصطلاح](#)

[۲ - پانویس](#)

[۳ - منبع](#)

توضیح اصطلاح

در لغت به معنی حاضر باشد.

^[۱] این فارس، احمد، معجم مقاییس اللغة، ج ۳، ص ۲۲۱.

^[۲] زبیدی، محمد مرتضی، تاج العروس من جواهر القاموس، ج ۵، ص ۴۵.

در فقه، گواه را گویند که در موقع حدوث و وقوع جنایت یا سرقت یا قتل و مانند آن ها حاضر باشد و واقعه را مشاهده نماید.

^[۳] دکتر سجادی، فرهنگ علوم، ص ۳۱۰.

پانویس

۱. ↑ این فارس، احمد، معجم مقاییس اللغة، ج ۳، ص ۲۲۱.

۲. ↑ زبیدی، محمد مرتضی، تاج العروس من جواهر القاموس، ج ۵، ص ۴۵.

۳. ↑ دکتر سجادی، فرهنگ علوم، ص ۳۱۰.

منبع

جابری عربلو، محسن، فرهنگ اصطلاحات فقه اسلامی (در باب معاملات)، چاپ اول، ۱۳۶۲، تهران، ص ۱۱۴.

رده‌های این صفحه: [اصطلاحات فقهی](#) | [فقه](#)